

עת"א 44847/08/14 - עאסם טוויל נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 44847-08-14 טוויל(אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'
עת"א 44249-10-14 טוויל(אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותר	1. עאסם טוויל (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
	2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר ובא כוחו - עו"ד חנא

ב"כ המשיבה - עו"ד שקד עזרא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר נדון ל- 8 שנות מאסר שמניין מיום 4/11/07 בגין איומים, התפרצות ואינס בכח והוא עותר להוציאו לחופשה חריגה מאחר ואביו ואחיו עברו ניתוחים, קיים חשש לחיי אביו שהינו אדם מבוגר.

בתגובת המשיבה נטען כי בחודש יוני 2014 הגיש העותר בקשה ליציאה לחופשה חריגה ולא הומלץ לאור חמ"ן שלילי.

בחודש יולי 2014 נדונה עתירה ליציאה לחופשות, עתירה אשר נדחתה בשל העדר המלצה של הגורמים המקצועיים.

עוד נטען כי עפ"י חוות דעת מודיעין ושב"ס, קיימת מסוכנות מן העותר, לא ניתן להעריך כוונותיו, העותר תושב ירושלים ולאור המצב הרגיש לא הומלץ לחופשה רגילה או חריגה.

בדין שהתקיים ביום 6/1/15, נתבקשה דחייה על ידי ב"כ העותר על מנת להמציא מסמכים רפואיים של האב והאח כנדרש. הומצא מסמך בנוגע לאב, שהינו בן 58 שנים, אשר עבר ניתוח ולפרסקופיה של כיב בקיבה, שוחרר במצב כללי טוב והומלץ למנוחה בת שבועיים ימים.

הניתוח היה בחודש יוני 2014.

לא הוצג כל מסמך הנוגע לאח.

יש לציין כי האב מעשן כבד ומכור לסמים קשים, כמפורט בסיכום המחלה.

בנסיבות אלה, העותר אינו עונה על דרישות הפקודה להוצאה לחופשה חריגה. למעלה מן הצורך הוגש דו"ח וועדת אלמ"ב, דו"ח מב"ן ומידע מודיעיני.

מדו"ח מב"ן עולה, כי ההתרשמות הינה מאדם בעל הפרעת אישיות אנטיסוציאלית, מניפולטיבי עם חלקים אלימים, הוא מתכחש לחלקיו התוקפניים, אינו לוקח אחריות על מעשיו, תחילה טען כי אנס את הקרבן בהחלטה אימפולסיבית ובהמשך הכחיש מעשיו. בבדיקות שונות טען כי השתמש בסמים לפני ביצוע העבירה ובבדיקה טען כי לא השתמש בסמים. מב"ן העריך כי מדובר בעותר בעל מסוכנות מינית גבוהה, הן לטווח הקצר והן לטווח הארוך ולא המליץ על הוצאתו לחופשה חריגה.

מדו"ח וועדת אלמ"ב עולה, כי אף ועדת האלמ"ב התרשמה כי מדובר בעותר בעל רמת מסוכנות גבוהה. וועדת אלמ"ב לא המליצה להוציא את העותר לחופשה חריגה לביקור אביו ואחיו.

הוצג מידע מודיעיני ממנו עולה כי נשקפת מסוכנות מן העותר (ידיעה 509, 197, 533), וכן מידע על התנהגות שלילית בין כותלי שב"ס (ידיעה 627, 867).

בנסיבות אלה, החלטת המשיבה שלא להוציא את העותר לחופשה חריגה הינה החלטה סבירה ולאור האמור הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום כט בטבת תשע"ה, 20/01/2015, במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט, שופטת